

[Else-Merete Ross.]

ger — ved at arealgrænsen kan hæves til 60 m², når forhold i vedkommende byggeri taler derfor?

Udvalget har fået tilsendt et referat af den nye tyske boligtilskudslov. Det er svært på det grundlag direkte at sammenligne de boligarealer i Tyskland og Danmark, som der gives boligtilskud til. Men jeg har hæftet mig ved, at ekstra boligareal op til 20 m² kan anerkendes som tilskudsberettiget, når familiemedlemmer på grund af alvorlig legemlig eller åndelig svækkelse eller på grund af varig sygdom stiller krav om særlig stort boligareal. Jeg tror, udvalget bør undersøge, om der her i landet skulle være behov for en lignende regel, og i bekræftende fald undersøge, hvad en ændring i den retning ville koste.

Ved den sidste ændring af boligloven blev det gennemført, at der mellem tidligere opholdskommune og beliggenhedskommunen kunne træffes aftale om, at den tidligere opholdskommune kunne påtage sig helt eller delvis at godtgøre beliggenhedskommunen udgifterne til huslejetilskuddet til stærkt bevægelseshæmmede — i dette lovforslag er det i øvrigt ændret til at omfatte alle invaliderede. Gennem denne lovændring har man løst boligproblemerne for mange. Men da det ikke er en pligt for den tidligere kommune at yde refusion, er en løsning af beskæftigelses- og boligproblemerne for mange andre strandet på kommunalt afslag på ansøgning om refusion. De eksisterende og planlagte kollektivhuse for invaliderede er beregnet på at dække et større geografisk område og dermed hjælpe f. eks. også den invaliderede fra en lille kommune, som ikke kan tilbyde sådanne boligforhold. Invalideorganisationerne foreslår fuld statsrefusion af huslejetilskuddet. Derved ville alle invaliderede have samme mulighed uafhængig af, hvilken kommune de boede i. Også dette spørgsmål mener jeg udvalget må være opmærksom på.

På det radikale venstres vegne skal jeg give tilslutning til lovforslaget med de af flertallet tiltrådte ændringsforslag.

Kai Moltke: Ja, drejede spørgsmålet sig blot om, hvorvidt de ændringsforslag, som er stillet til byggestøtteloven, var acceptable eller ikke acceptable, så kunne jeg

lige så let som de øvrige ordførere give min tilslutning til lovforslaget som helhed, erklære det for tilfredsstillende, for de allerfleste af de ændringsforslag, som er stillet af boligministeren, kan der jo ikke opstå nogen større strid om. Det gælder langtidsplanlægningen, det gælder udvidelsen af arealet for de invaliderede, og det gælder en række af de andre enkeltheder. Men somme tider er det ikke helt tilstrækkeligt at spørge sig selv: er der nu noget galt i de forslag, der foreligger? Politisk er der kun ét spørgsmål, der tæller; det er: opfylder disse ændringer i byggestøtteloven øjeblikkets krav?

Man kan sige, at det værste i lovforslaget og det, som jeg opponerede mest mod, nemlig nedsættelsen af lånegrænserne, nu er trukket tilbage. Det kan se besnærende ud, det kunne næsten, hvis jeg ikke vidste bedre, have gjort mig helt forsonlig over for dette lovforslag. Men ser jeg så på betænkningen og boligministerens formuleringer deri, så er der måske alligevel grund til at omtale visse afsnit. Men siger rent ud:

„Boligministeren har fremlagt talmateriale, hvoraf fremgår, at selv med fastholdelse af de i dag gældende lånegrænser vil beboerindskuddet i en lejlighed i det sociale byggeri udgøre omtrent samme beløb som forudsat ved lovforslagets nedsatte lånegrænser.“

Dermed er det hele sagt. Men somme tider er det klogt at se, hvad det drejer sig om i tal. Hvad regnede man i sin tid med ville blive resultatet, hvis man ændrede lånegrænsen? At en normal lejlighed i socialt byggeri ville kræve et indskud på 9.000-10.000 kr. Og hvis man havde gennemført ændringen af lånegrænserne, hvad var resultatet så blevet? Så ville man være kommet op på et beboerindskud på over 13.000 kr., måske tenderende henimod de 15.000 kr. Jeg forstår så udmærket godt, at man derfor trækker forslaget tilbage, for det er ganske urealistisk at vente, at man i socialt byggeri for mindrebemidlede skulle kunne inddrive sådanne beboerindskud, selv om man fik kommunerne til at lægge ud for en del af grupperne. Det er jo her, vi har en række praktiske vanskeligheder, og et af de spørgsmål, der foreligger, er, om det sociale byggeri under lovens rammer fortsat kan opfylde sin mission. Her beder jeg